

Kouzlo starých příběhů

Před pár lety bylo skoro vše jinak. Většina dětí ráda chodila do školy. Hodně se četl Jirasek. Ve škole se o hodinach nemohlo pít. Museli poslouchat a mít ruce za zády, nemohli sedět ským chtěli. Rodičovské schůzky byli každé čtvrtletí. Hodina trvala 45 minut. A na tělocvik se nosil úbor. Děvčata měla modré kraťasy a bílý nátělník. Kluci nosily červené kraťasy a bílý nátělník. Tresty byli přísné, když někdo zlobil tak dostal pár facek nebo rákoskou. Hodiny nebyli vůbec hravou formou. Děti musely pomáhat na školní zahradě. Prázdniny byli kratší než jsou dnes. Ale zato tam měli školní jídelnu a rozhlas. Chodily do různých kroužků. Např.: sokol, skauti, moderní gymnastika... Děvčata nejvíce chodila do moderní gymnastiky. Většinou bylo ve třídě cca 40 žáků. Paní učitelky byli se svými žáky občas i mimo školu. Za našich babiček a dědečků se chodilo do školy i v sobotu. Po škole děti musely udělat domácí práce... a potom měly čas na učení a na své povinnosti. To je vše co vim a napíšu o kouzlu starých příběhů.

Kouzlo starých příběhů

Ve středu znám přišly 4 učitelky které jsou už v důchodu a vyprávěly nám staré příběhy ze jejich mladých let. Dříve škola byla škola mal kopci u kina a děti se chodily do školy i v sobotu. Jzdilo se na výhledy. Dověděli jsme se že je škola bavila a že do školy chodili rádi. Pak nám vyprávěly že byly i hodiny kábradnicí a dílny a že se našly granáty ve staré škole. My jsme se jich měli bát na různé ~~to~~ otázky. Někteří se jich ptali na jestli je škola bavila a druzí na první lásku další se ptali na jestli se něco sbíralo. Také nám vyprávěli o tom že byly vesky buď posmánek nebo pár facek když si někdo vybral pár facek tak se nic nestalo ale když jsi někdo vybral posmánek tak byl doma vejbuch. Na ~~učitelce~~ tělocvik měli kluci a holky jiný úbor kluci měli bílé tričko a krásky a holky měly bílé tričko a krásky. ~~Byl to učitel~~ ~~z toho~~ vyprávěly nám že měly své učitelce rádi. Ptali nám jaké měly rádi přednášky a jaké učily někdo měl matematiku další češtinu, zeměpis a tak.

Jakub Pilar

7. roč.

25. únor 1941

Kouzlo starých příběhů

Tento příběh se odehrává v malé vesničce, ve které kdysi někdo nemá farmu, takže ho lidé považují za člověka, který není venkovan.

Jednoho krásného slunečného dne se přistěhovala rodina, která nemá ani koně, slepice, psi a ani kočky. Ten den večer soused přistěhované rodiny začal slyšet nějaké podivné zvuky, které ještě nikdy nikde neslyšel. Soused se šel podívat a vyděl jak nové přistěhované sousedi vyrábějí koně a jasně kvízata z přívěsu.

Druhý den se soused šelzeptat s přistěhované rodiny na ty zvuky. Otec z přistěhované rodiny řekl že se mu omlouvá, ale že jim přiveze jejich kvízata.

O týden později se konala soutěž v jízdě na koni. Soused se ptal nové rodiny jestli se přihlásí, ale rodina ještě nevěděla. Po dlouhém rozhodování se nakonec rozhodly že soutěžit budou.

Soutěž byla napínavá, ale pořádně soutěžení porohi rozhodly že vyhrála nová rodina, kterou si po závodch všichni vesničani oblíbili.

Michaela Lítková

25. Hrochův Týden 9. ročník

Kousto starých příběhů

Psal se rok 1965 a ráci 7. října jeli do Krkonoš na lyžařský výcvik. Zúčastnila se ho i Hanka Šibbová. Ulyžovali se a rybalili si vici. Potom se šli naobídvat. Pak se přidou jedit na vlak. Takže si museli skontrolovat a navoskovat lyže. Hanka je voskovala poprvé a tak si dala opravdu záležet.

Po přípravě vyrazili, vystoupali vysoký kopec a hurá! dolů. Až kance to tedy opravdu jelo. Jela obrovskou rychlostí, měla se co udělat na lyžích. Protože si lyže navoskovala moc. Cestou sesela dva lyžaře, skoro narozila do stromu a když myslela, že nebezpečí jaminulo sjela do mělkého potoka. Vymkla si botník ale oddechla si že její jamařecny lyže po babičce to přešly. A i s tím s kterými se stihla se nic nesesalo. Chvilky po pádu přiběhl zdravotník, ošetřil Hanku a odnesl ji na nosítkách do chaty. A tímto její lyžařský výcvik skončil. Jelčková byla stará. Pak si pro ni přijeli rodiče a odvezli ji domů. Její spolužáci si lyžařský výcvik užili a poslali jí krásný pozdrav.

7. 10. 2015

25. Hrochův Týnec

Miloslav Šibbová

Kouzlo starých příběhů

Chodím do školy v Blochově Týnci. Naše škola se dělí na dvě budovy.

Na budovu A - modernější a větší budova s dřevěnou omítkou, tělocvičnou a ředitelkou a na budovu B - starší a menší budova s dřevěnou. Budova A navštěvují žáci od 4. do 9. třídy. Budova B slouží pro mladší třídy školy od 1. do 3. třídy. Žáci naší školy mohou navštěvovat školní jídelnu.

Na budově A je nový vchod upravený pro zdravotně postižené osoby. Pošíc vyjdete do budovy na pravé straně si všimnete zábrny pro třídy školy a naproti dveřím školní tělocvičny. Vedle tělocvičny na pravé straně je speciální vchod do sborovny pro návštěvníky školy.

V přisedmí je na pravé straně 4. třída, vedle 4. třídy je ředitelna s paní ředitelkou Mgr. Macháčkovou. Vedle ředitelny je školní klub s V. Šmidem. Naproti školnímu klubu se nachází školní jídelna. U vchodu se nachází sborovna a DVD učebna.

U 1. a 2. patře se nachází ostatní jednotlivé třídy pro třídy školy. Nad 1. patrem je počítačová učebna a školní knihovna.

Začátkem dubna nás navštívily čtyři paní učitelky v důchodu. Byly to učitelky, které dříve učily na naší škole: paní učitelka Němcová, paní učitelka Kousková, paní učitelka Dvořáková a paní učitelka Holáková.

Upřesněly nám jak dříve škola vypadala a jaké byly předměty, které dnes nemáme.

Při pracovním vyučování děti pěstovaly na školní zahradě jabody, mrkev, kukuřici i hrášek.

Na tělesné výchově děti cvičily atletiku, gymnastiku a míčové hry.

Myslím si, že je škoda, když v současnosti ^{není} pracovní vyučování, při kterých by si mí spoléhající vystaršeli vypěstovali třeba mrkev.

Kouzlo starých příběhů

za dob válek si lidé nemohli kupovat chleba a jiné potraviny kdy chtěli, ale měli lístky na sůl, na potravu, na sabač a cigarety. Nekouřáři dostávali těžké lístky na sabač a cigarety, který mohli vyměnit za čokoládové bonbóny pro děti.

Když si nějaký člověk koupil chleba, prodavač nebo prodavačka mu ubíhly kousek a lístek.

Stolky nosily na hlavách sáčky a na tělocvik všichni museli nosit stejný šat. Práce bylo dost a tak ne jenom doma, ale také ve škole pracovali.

A když neměli práce jenom co dělat, četli si, nebo chodili na kroužky, které pořádali učitelé a učitelky.

V kroužkách se učili například: včelářství, nebo pěstování rostlin. Žádná televize, ~~as~~ radio a počítače.

Děti také více poslouchaly učitele, nežli dnes. Měli respekt a úctu k učitelům.

Učitelé děti také trochu křestali. Dostaly třeba pár pohárků, nebo si musely stoupnout do kouta, natáhnout ruce a měly na nich položené ukazovátko, nebo pravítko.

Když děti seděly, musely mít ruce za zády, aby nedělaly hlouposty, a dávaly si je dopředu, jenom když psaly.

Děti byly také vyklelí se více hýbat, sportovat a pracovat.

Myslím si, že učili všichni i dospělí více legrace než dnes, kdy každý sedí u televize nebo u počítače hraje hry a nebo má každý druhý člověk namočený sluchátko v uších. Dříve měli tělo ochablější, byli zdravější, protože užívali více zdravého léku, což je vzduch.

Koazlo stárych PŘÍBĚHŮ

Byly tady na škole Hr. Týnec
paní učitelky které zde učili
dřív učila tady paní učitelka Němcová,
Dvořáková, Kolářová, Rousková.

Seznámily nás s dobou co byla
dřív ataky jak to bylo ve škole.
Paní učitelky bavilo učit všechny
předměty. Hodiny nebyly hravou
formou. Paní učitelky chodili do školy
vůdi i za mlada. Na školy v přírodě
se prý taky jezdilo. Paní učitelky
nás seznámili že tato doba
je stejná jako ta před tím.

Měli kolem školy rostliny o které
se staraly např. řetkvičky a ještě
nějaké a chodili to zalívat. V deváté
trídě měli hodiny péči o dítě.
Bylo mnoho kroužků např. atletika,
ještě náboženství. Na tělesnou
výchove museli mít úbor holky měly
bílé náčelníky a ^{modré} ~~červené~~ trenýrky
kluci měly bílé náčelníky a ^{červené} ~~modré~~
trenýrky. Toto představení se mi
líbilo a byla to zábava.

KOUZLO STARÝCH PŘÍBĚHŮ

Dnes si stěžujeme, jak to máme ve škole těžký, že nás to nebaví a podobně. Jenže když si zamyslíme, tak si uvědomíme, že naši rodiče, prarodiče to měli ve škole mnohem těžší. Když chodili do školy tak za každou hloupost co provedli jim ve škole dali poklček, poznořku a museli si jít stoupanou do banky, ale když něco takového provedli, tak se báli přijít domů, protože kdyby řekli že jim učitel dal poklček, tak by jim rodiče ještě přidaly. My když dostaneme poznořku, půjdeme v klidu domů a doma se o tom nic nestane.

Po škole si učitelé u školy a jeden pokud ven, banka se na křesle nebo jsme na počítači, ale naši prarodiče když přišli ze školy domů museli si učitel domů u školy a pak až do večera museli pomáhat rodičům na poli.

za nás si 15 letý sádou věce na diskotéku, ale někteří prarodiče se do 15 let nesměli dívat na vybrané filmy. Oni chodili do školy ráno, neměli skoro žádnou práci, a my si stěžujeme že jich máme ještě málo. Po škole chodily do různých školních kroužků, a mi když máme možnost, tak tam stejně nechodíme, ale rodiče jdeme domů a tam jsme na počítači nebo banko我们有 na křesle a v tom lepší příjacté jdeme ven.

Kouzlo starých časů

Jak by to asi vypadalo, kdyby to tu bylo jako za našich babiček? Možná by jsme byli slušnější a měli respekt k učitelům. Ale nejsem si jistá jestli bych chtěla chodit o sobotu do školy nebo místo podvádění skamarádky chodit do školky po chodbě.

Ale myslím si, že kdybychom jzdili na sportovní hry že by nás to bavilo. Pam učitelka by nám dala čepičky nebo by jsme se drželi za prsty. Také by řídila jak obstarat zapomenuté modré knížky, jednoduše by šla do škol a malovali a rozočetli by jim, že jsme je "ztratili" jestli je neměli učíte by se tomu našli.

Nebo kdybychom měli dělat různé pokusy v laboratoři byla by to zábava. Také starými a radničky by nebylo špatné. Vše bychom si kumpáč a motyčku rykzali selonimie a o hodině ráno by jsme to uvarili třeba jako polévku. A stejně si myslím, že zážitky se najdou na každé školní škole a je jedno jestli je rok 1968 nebo 2036 svoje kouzlo to má nemyslíte?